Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. februar 2019 blev i sag nr. 92773:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Chubb European Group Limited
Kalvebod Brygge 45, 2. sal
1560 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 16/8 2018 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Min klient pådrog sig den 18. september 2015 skade af sin nakke i forbindelse med et trafikuheld
> …
> Jeg henviser i det hele til vedlagte klage.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Det gøres således gældende, at min klients varige mén som følge af ulykken den 18. september 2015 udgør minimum 5 %, hvorfor det gøres gældende, at min klient er berettiget til godtgørelse som følge heraf. Jeg henviser i det hele til vedlagte klage."

Klagerens advokat har i et vedlagt bilag til nævnet bl.a. anført:

> "Min klient pådrog sig den 18. september 2015 skade af sin nakke i forbindelse med et trafikuheld, og den 21. september 2015 kontaktede hun egen læge, som henviste hende til fysioterapi, hvor min klient gik til behandling cirka 1 gang om ugen frem til august 2016. Min klient har desuden modtaget behandling ved både osteopat og kiropraktor, dog kun med kortvarig virkning. Da min klient fortsat døjede med bl.a. smerter i nakke og hoved efter ulykken den 18. september 2015, anmeldte min klient d. 2. november 2016 skaden til sit ulykkesforsikringsselskab ved Chubb, dog afviste selskabet ved vedlagte skrivelse af 10. august 2017 at udbetale erstatning under henvisning til, at selskabet ikke mener, at følgerne efter trafikulykken den 18. september 2015 i sig selv svarer til en méngrad på 5 %, idet min klient havde forudbestående gener efter tidligere trafikuheld.

På vegne af min klient anmodede jeg herefter Chubb om en revurdering af sagen, hvorefter selskabet forelagde sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på en vejledende udtalelse om det varige mén efter ulykken, og jeg henviser i den forbindelse til vedlagte udtalelse af 16. april 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvoraf fremgår, at Styrelsen har fastsat min klients varige mén efter ulykken til under 5 % grundet forudbestående gener.

Jeg retter herefter Ankenævnets opmærksomhed på de i sagen foreliggende lægelige akter, herunder særligt speciallægeerklæring udarbejdet den 28. maj 2017 af speciallæge i neurokirurgi, […], hvor det af speciallægens konklusion fremgår, at ulykken den 18. september 2015 utvivlsomt har været årsagsgivende til forværringen af min klients gener, samt at der tidsmæssigt er udmærket årsagssammenhæng mellem min klients gener og ulykken. Det er således speciallægens vurdering, at trafikulykken den 18. september 2015 har medført en forværring af min klients forudbestående gener.

Endvidere henleder jeg Ankenævnets opmærksomhed på afgørelse af 3. november 2017 fra min klients anden ulykkesforsikring ved [andet selskab], hvoraf fremgår, at selskabet har fastsat méngraden til 8 % for de følger, der direkte skyldes min klients ulykke den 18. september 2015. Der er her tale om en forhøjelse af den méngrad, som [andet selskab] fastsatte i vedlagte brev af 5. oktober 2017, hvor selskabet indledningsvist havde fastsat min klients varige mén til 5 %. Selskabet havde her lagt vægt på, at der var forudbestående gener i form af whiplash, og at min klient havde gået til behandling for nakkesmerter én gang årligt herfor. Endvidere lagde selskabet vægt på, at der efter aktuelle skade er forværring af nakkegener med udstråling til venstre arm og låsninger i brystryggen. Der er tillige lette kognitive gener, og der er nu behov for behandling en gang om måneden. Selskabet udbetalte dermed godtgørelse svarende til 5 % mén, hvilket senere blev forhøjet til 8 %, jf. de vedlagte skrivelser fra [andet selskab].

Dertil kommer mail af 30. juni 2017 fra ansvarsforsikringsselskabet ved [tredje selskab], som ligeledes har fastsat min klients méngrad efter ulykken til 8 %. Selskabet lægger i den forbindelse vægt på, at der er følger efter nakkeskade med smerter, kognitive forstyrrelser, hukommelsesproblemer og føleforstyrrelser samt øgede aflåsninger i brystryggen.

Sammenfattende gøres det således gældende, at min klients varige mén som følge af ulykken den 18. september 2015 udgør minimum 5 %, hvorfor det gøres gældende, at min klient er berettiget til godtgørelse som følge heraf."

Selskabets advokat har i brev af 7/9 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Forsikringen er tegnet som en kollektiv forsikring tegnet af arbejdsgiver med en sum på kr 500.000 og med dobbelt erstatning ved mengrad mellem 5% og 50 %.
Policen har været gældende fra 1.1.2015 og til udløb 31.12.2015.

Uheldssituationen er et mindre færdselsuheld, hvor forsikrede i bil påkøres på venstre side bagerst af en andel bil som åbenbart fra en sidevej ikke overholder sin vigepligt. [Tredje selskab] som er skadevolderens ansvarsselskab har oplyst at der er tale om et mindre færdselsuheld, hvor skaderne på de implicerede køretøjer er begrænset til henholdsvis ca kr 10.000 og ca kr 16.000.

Som det vil fremgå af de akter som Ankenævnet allerede er i besiddelse af, har vi vurderet skadelidtes forværring af forud bestående gener efter dette uheld til at være mindre end 5 %.

Da skadelidte ikke var tilfreds med dette, blev sagen forelagt Arbejdsmarkedets erhvervssikring jfr punkt 23.3.

Arbejdsmarkedets erhvervssikring laver herefter en udtalelse d. 16.4.2018 hvor man vurderer generne efter uheldet d. 18.9.2015 til mindre end 5 %.

Forsikrede har ifølge sagens akter betydeligt forud bestående som følge af ulykker i 2001 og 2005, hvor generne efter disse ulykker vurderedes af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til henholdsvis 5 % og mindre end 5 %.

Arbejdsmarkedets erhvervssikring vurderer nu forsikredes samlede gener med årsagssammenhæng til uheldet til 8 % og som konsekvens af tidligere vurderinger, vurderes følgerne af aktuelle uheld til mindre end 5 %.

Man vurderer ikke at generne i lænderyggen har årsagssammenhæng med uheldet, da generne først får debut ca 3 ½ måned efter uheldet.

Efter vores vurdering har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring haft alle relevante lægelige bilag til vurdering af sagen.

Vi kan kun erklære os enige i vurderingen fra Arbejdsmarkedets erhvervssikring.

Uanset muligheden i forsikringsbetingelserne for at få sagen forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, er vi naturligvis bekendt med at denne afgørelse ikke er bindende for forsikrede.

Men Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har en mangeårig og særlig indsigt og erfaring i vurdering af sager som den pågældende og det må antages at vurderingen er sket på et fuldt oplyst grundlag og med bistand af relevant lægekonsulent.

Jfr domstolspraksis skal der et fornødent sikkert grundlag til for at tilsidesætte en vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og et sådan foreligger ikke i denne sag.

Forsikredes advokats begrundelser går alene på at 2 andre ulykkesforsikringsselskaber begge har vurderet højere end 5 % og tilsyneladende ikke har vægtet de forud bestående gener så højt som vi og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har gjort.

Det er indiskutabelt at skadelidte har forud bestående gener og der er ikke noget der indikerer at disse skulle være blevet bedre med årene, idet det blandt andet af journalnotaterne fra fysioterapeuten fremgår at hun i årene før uheldet også modtog behandlinger for blandt andet nakkegener.

7. august 2013 Værst i nakke og øvre ryg
15. maj 2014 trækker fra øverste ryg op i nakke og af til på bryst
10. marts 2015 meget øm i nakke med spændinger op i kraniekanten, mener at hun har ligget forkert.

17. maj 2015 bedring siden sidst men var til fest i weekend og har derefter haft nakkesmerter.

Vi skal således fastholde vores afgørelse."

Klagerens advokat har i brev af 24/9 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Det er korrekt, at det er tillagt betydning, hvad de andre parter i sagen har vurderet, men det er ikke korrekt, at dette er den eneste begrundelse. Jeg skal i den forbindelse særligt henvise til tidligere fremsendte speciallægeerklæring udarbejdet den 28. maj 2017 af speciallæge i neurokirurgi, […]. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a., at min klient fortsat klager over følgende:

- Daglige nakkesmerter. Forværret i forhold til tidligere.
- Daglig hovedpine.
- Svimmelhed.
- Dårlig hukommelse. Må skrive sedler. Nytilkommet.
- Symptomer trækkende ud i venstre arm gående til de 3 ulnare fingre, som føles kolde. Nytilkomne gener.
- Låsning i øvre brystryg, hyppigere end tidligere.
- Kæbespændinger.
- Låsninger i lænden.

Det er speciallægens konklusion, at der er tilkommet gener i form af symptomer til venstre arm og fingre samt kognitive gener. Endvidere konkluderer speciallægen, at min klients forudbestående gener er forværret som følge af ulykken den 18. september 2015, ligesom speciallægen vurderer, at tilstanden er stationær.

Selskabet skriver i sit brev af 7. september 2018, at min klients lændegener først har debut 3,5 måned efter ulykken. Dette er dog ikke korrekt, idet min klient mindre end 1 måned efter ulykken opsøger en osteopat, hvor min klient modtager behandling et par gange, inden hun starter sin behandling ved kiropraktor. Min klients lændegener opstod således kort efter ulykken, hvorfor der må siges at være årsagssammenhæng mellem ulykken og disse gener.

Endvidere henleder jeg Ankenævnets opmærksomhed på, at selskabet ikke har taget min klients kognitive gener med i deres vurdering. Min klients dårlige hukommelse samt manglende koncentrationsevne som følge af ulykken har resulteret i, at min klient måtte opsige sit job som […] idet hun ikke længere kunne rumme opgaven. Dette har betydet et væsentligt indtægtstab for min klient.

På baggrund af ovenstående gøres det således gældende, at min klient som følge af ulykken den 18. september 2015 er blevet pådraget et varigt mén på mindst 5 %, og jeg imødeser herefter Ankenævnets kommende afgørelse."

Selskabets advokat har i brev af 18/10 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har noteret os at klagerens advokat alene opsummerer de gener, som klageren har beskrevet over for speciallægen ved undersøgelsen d. 28. maj 2017.

Da speciallægeerklæringen jo har indgået i vurderingen fra Arbejdsmarkedets erhvervssikring, finder vi ikke anledning til at kommentere nærmere på disse men skal blot endnu en gang fremhæve Arbejdsmarkedets erhvervssikrings mangeårige erfaring og indsigt i at vurdere disse sager.

Hvad angår indsigelsen mod debuttidspunktet for lændegeneme finder vi anledning til at fremhæve, at klageren har konsultationer hos kiropraktoren både d. 9.12.2015 og d. 15.12.2015 men først ved en konsultation d. 5.1.2016 anføres lændegener som et nyt problem, hvor det i øvrigt angives at klageren har haft lignende gener år tidligere.

Vi finder det derfor i lighed med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke dokumenteret, at der er årsagssammenhæng mellem uheldet og lændegenerne."

Nævnet har fået forlagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af journal fra egen læge fremgår bl.a.:

"**22-09-2015 E-Kons fra ePortalen**
Blot til note i min journal, så måtte jeg gå hjem fra arbejde igår, da jeg blev mere og mere stiv i nakken. Jeg er meget øm i nakken især i kraniekanten og hvis jeg bukker mig ned gør det afsindig ondt. Jeg håber at kunne komme til fys i dag.

21-09-2015 Symptom/klage fra ryg
Diagnoser:
L02 Symptom/klage fra ryg
Kontakt tekst:
3 dage siden påkørt v. ve. bagende af bilist der er kørt ud og ikke overholdt sin vigepligt. lille traume men om aftenen ømhed højre side af nakken, som hun kender det fra tidligere, idet hun desværre også før har været påkørt. Ønsker at arbejde med fys., hvilket forekommer indiceret. Der skrives henvisning."

Af speciallægeerklæring af 28/5 2017 fra speciallæge i neurokirurgi fremgår bl.a.:

"**Ad hals og hoved:**
Før aktuelle ulykkestilfælde har skadelidte været impliceret i i alt 3 trafikuheld. Alle med distorsioner af halshvirvelsøjlen.
(ad hals og hoved)
Første og andet ulykkestilfælde var i 2001 med 16 dages mellemrum. Hun mener, at hun fik
8 % i mén-erstatning for første ulykke og ingen erstatning for anden ulykke, som var få dage efter. Herudover har hun haft et tredje ulykkestilfælde i 2006, hvor hun ej heller har fået erstatning.

I efterforløbet haft gener fra nakke, skuldre og området mellem skulderbladene. Har gennem årene fået: fysioterapi og gået til kiropraktorbehandling samt til osteopat. Behandlingerne har stået på nogle få gange i løbet af 1 år, og på den måde har hun haft et rimeligt funktionsniveau og været i stand til at passe sit arbejde. Arbejdede således på fuld tid på tidspunkt for aktuelle ulykkestilfælde.
…

Konklusion:
[Klageren] med forudbestående gener fra nakke, skuldre, øvre brystryg efter 3 tidligere piskesmældsulykker. I efterforløbet af disse modtaget konservativ behandling af forskellig art, som hun løbende har gået til få gange om året. Haft god effekt af disse behandlinger, således at hun har kunnet passe sit arbejde på fuld tid frem til aktuelle ulykkestilfælde.

(konklusion)
Den 18.09.15 på ny impliceret i et trafikuheld hvor hun pådrager sig distorsion af halshvirvelsøjlen. Intet hovedtraume eller bevidstløshed.

I efterforløbet opblussen er tidligere kendte gener. Tilkomst af symptomer til venstre arm og fingre samt kognitive gener.

Første kontakt til egen læge er den 21.09.15. På ny i behandling, som hun fortsat går til, men med øget hyppighed i forhold til de forudbestående behandlinger, som hun havde god effekt af.

Arbejdsmæssigt passer hun sit arbejde på fuld tid. Har i alt haft ca 20 sygedage på baggrund af følger efter aktuelle ulykkestilfælde.

Aktuelt gener som anført.

Objektivt finder man for halshvirvelsøjlens vedkommende lette muskulære forandringer, frie bevægeforhold, og ingen mistanke om nerverodspåvirkning.

Skadelidte har nu kroniske gener efter gentagne piskesmældslæsioner. Har forudbestående gener før aktuelle ulykkestilfælde. I forbindelse med aktuelle hændelse er der forværring af de forudbestående gener. Ulykken har utvivlsomt været årsagsgivende til denne forværring. Der er tidsmæssigt udmærket årsagssammenhæng.

Der skønnes ikke at være medicinudgifter af nævneværdig grad fremadrettet.

Arbejdsevnen er ikke påvirket. Tilstanden må betragtes som værende stationær. Der er tale om en bløddelsskade. Stationærtidspunkt skønsmæssigt 3 måneder efter ulykken."

Af udtalelse af 16/4 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi vurderer:
Det varige mén er mindre end 5 procent
…
Varigt mén
Andre relevante sager
Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har den 10. november 2004 og 2. januar 2008 vurderet [klagerens] nakkegener som følge af ulykkerne den 22. august 2001 og 11. august 2005 til et varigt mén på henholdsvis 5 procent og mindre end 5 procent.

Vurdering af varigt mén
Vores lægekonsulent med speciale i neurokirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:
- [Klageren] blev i en bil den 18. september 2015 påkørt af en anden bilist.
- [Klageren] konsulterede den 21. september 2015 egen læge, hvor hun klagede over nakkegener.
- [Klageren] havde nakke- og lænderyggener forud for ulykken.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over nakkegener i form af nakkesmerter med udstråling til den øvre ryg samt kognitive gener herunder hukommelsesbesvær, svimmelhed og hovedpine.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i den vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt B.1.1.3 vurderes middelsvære, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, eventuelt med udstrålende armsmerter, og eventuelt lettere somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer, til 10 procent.

Vi vurderer i samråd med vores lægekonsulent, at [klagerens] nakkegener bedst kan sammenlignes med ovenstående tabelpunkt, men at generne er af mindre udtalt karakter end tabelpunktet og svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 8 procent.

Det fremgår imidlertid af sagens lægelige oplysninger, at [klageren] havde nakkegener forud for ulykken som lægeligt set kan begrunde et fradrag i det aktuelle varige mén på skønsmæssigt 5 procent.

Vi vurderer derfor, at ulykken den 18. september 2015 har medført et varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 procent.

Vi er opmærksomme på, at [klageren] også klager over lænderyggener.

Vi vurderer i samråd med vores lægekonsulent, at det ikke i tilstrækkelig grad er sandsynliggjort, at [klagerens] lænderyggener skyldes ulykken den 18. september 2015.

Ved vurderingen heraf har vi lagt vægt på, at der ikke foreligger strakssymptomer. Ved strakssymptomer forstås symptomer, der er opstået i umiddelbar tilknytning til ulykken.

[Klageren] klagede første gang over lænderyggener ved Kiropraktisk Center den 5. januar 2016, hvilket er cirka 3,5 måned efter ulykken.
På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at [klagerens] aktuelle lænderyggener med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end den aktuelle ulykke."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3.0 Hvad dækker forsikringen**
3.1 Forsikringen dækker varigt mén eller dødsfald som følge af et ulykkestilfælde, når dette er sket i forsikringsperioden jf. punkt 4,5 og 6.

3.2 Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade i form af invaliditet eller død. Sikrede er kun omfattet af ovenstående såfremt det fremgår af policen.

…
4.0 Varigt mén
4.1. Forsikringen yder erstatning for varigt mén på mellem 5 og 100 % som følge af et ulykkestilfælde indtruffet i forsikringsperioden.
…
4.4 Varigt mén der var til stede på tidspunktet for ulykkestilfælde, berettiger ikke til erstatning. Et bestående varigt mén kan derfor ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis dette ikke havde været til stede.
…
17.0 Hvad dækker forsikringen ikke
17.1 Sygdom

17.1.1 Enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg selvom sygdommen er opstået eller forværret som følge af et ulykkestilfælde.

17.1.2 Ulykkestilfælde der indtræder som følge af sygdom
17.1.3 Forværring af følgerne af et ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hun den 18/9 2015 i sin bil blev påkørt på venstre bagside og fik nakkegener og lænderyggener. Selskabet har afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at klageren har et varigt mén på under 5 procent, og at der er tale om forværring af forudbestående gener.

Klageren er utilfreds med selskabets vurdering og har henvist til speciallægeerklæringen af 28/5 2017, og at to andre selskaber har vurderet klagerens varige mén efter ulykken til 8 procent.

Det fremgår af speciallægeerklæringen af 28/5 2017, at "[klageren] med forudbestående gener fra nakke, skuldre, øvre brystryg efter 3 tidligere piskesmældsulykker… Skadelidte har nu kroniske gener efter gentagne piskesmældslæsioner. Har forudbestående gener før aktuelle ulykkestilfælde. I forbindelse med aktuelle hændelse er der forværring af de forudbestående gener. Ulykken har utvivlsomt været årsagsgivende til denne forværring."

Det fremgår af udtalelsen af 16/4 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at "Det fremgår imidlertid af sagens lægelige oplysninger, at [klageren] havde nakkegener forud for ulykken

som lægeligt set kan begrunde et fradrag i det aktuelle varige mén på skønsmæssigt 5 procent. Vi vurderer derfor, at ulykken den 18. september 2015 har medført et varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 procent… Vi vurderer i samråd med vores lægekonsulent, at det ikke i tilstrækkelig grad er sandsynliggjort, at [klagerens] lænderyggener skyldes ulykken den 18. september 2015."

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse. Nævnet har blandt andet lagt vægt på udtalelsen af 16/4 2018 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og speciallægeerklæringen af 28/5 2017.

Det af klageren anførte – herunder at to andre selskaber har vurderet klagerens varige mén til 8 procent – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen